

Ser anticlerical surt gratis

Dij, 13/10/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

De nou la Sagrada Família torna al centre del debat públic perquè des de les institucions públiques s'ha fomentat la polèmica. Però això ve de lluny. Fa anys, quan la Busca governava l'ajuntament de Barcelona la Biga, com oposició majoritària, s'esveraren perquè l'AVE passaria per sota el temple. He fet servir prestada de Francesc Marc Álvaro l'analogia medieval de la Biga i Busca. Tot eren pronòstics catastrofistes que portarien, deien, a l'ensorrament de la Sagrada Família com a resultat dels túnels del tren o de les trepidacions de les tuneladores. Els de la Biga animaren una campanya de pancartes als balcons amb l'original lema "L'AVE pel litoral". No acceptaven negociar res. Fins i tot, quan es proposà ensorrar un parell de metres més el trajecte per donar més seguretat ni valoraren la proposta. Res afer: l'AVE havia d'anar al costat del mar. Al final, el projecte seguí com estava previst: l'AVE passà per havia de fer-ho i la Sagrada Família segueix encara al mateix lloc. En aquells temps ja se sabia que l'obra no tenia llicència municipal i també que el municipi no pagava els drets d'imatge per l'ús de la icona de Sagrada Família per promocionar la ciutat. Tot s'equilibrava entre un pacte entre la Busca i la Biga perquè l'enfrontament era d'estratègia electoral, no ideològic.

Però, pocs anys després el debat sobre la Sagrada Família es convertí en una qüestió ideològica. La Biga i la Busca, els mateixos protagonistes, abans enfrontats ara es trobaven aliats defensant la visita del papa Benet XVI a Barcelona per consagrar la basílica de la Sagrada Família. La Biga i la Busca hagueren de defensar plegats la bondat d'aquesta visita i l'ús de la televisió pública per enviar la senyal de l'esdeveniment. Gran promoció de la ciutat i de Catalunya. Enfront d'ells un grup d'anticlericals ben aixoplugats per alguna institució i mimats per algun medi de comunicació negaven el valor públic d'aquesta visita i acusaven a l'Església catòlica de totes les calamitats morals del món. Les polèmiques pujaren de to fins a patrocinar alguns protestes col·lectives davant el seguici papal.

Ara, uns quants anys després de tot això, l'Ajuntament de Barcelona torna a situar la Sagrada Família en l'agenda del debat. Quasi bé en forma de prodigiosa *serendipity* aprofitant que a Barcelona es feia el congrés mundial sobre Antoni Gaudí l'autoritat municipal d'arquitectura ha valorat despectivament el temple de la Sagrada Família i alguna altra autoritat ha retret el tema de llicència d'obres. Algun llest de darrera hora, bastant desconexedor de la legislació d'aquest país, ha reclamat que l'Església catòlica pagui l'IBI per aquesta obra sense adonar-se que n'està exempta pels acords entre l'Estat i la Santa Seu. És evident que cal regularitzar la situació administrativa de les obres, però no crec que això sigui el nus del problema. Més aviat penso que de l'anticlericalisme latent en la societat es recurrent i de tant en tant afirma la seva pervivència de la forma més variada. La nova política proposada pel nou comunisme es deutora de vells estereotips que encara són força presents en l'ànima de la societat. L'anticlericalisme és un d'ells i s'expressa en el moment menys pensats. Sobretot si tenim present que ser anticlerical, ser antireligiós o burlar-se de les creences religioses d'alguns ciutadans és gratis en aquest país, tot i que estem en una societat que ha tingut la sensibilitat i l'encert d'acceptar penar la discriminació o l'ofensa dels drets d'orientació sexual dels ciutadans.

